

Celkom neobyčajná noc

„**S**aaškaaaa, vstávaj!“
„Mmmh – čo tu tak výborne vonia? Do môjho nosa stúpa úžasná vôňa z kuchyne. Vyleziem spod svojho mäkučkého paplónu z lipového listu a v celom tele cítim silnejúce mravčenie a šteklenie.“

Je čas na večerajky, takto voláme my svetlušky naše prvé jedlo po zobudení. Bežím do kuchyne. Dnes máme k sedmokráskovej šťave vynikajúce sladučké černicové rezy a doma upečené lieskovoorieškové venčeky. Mám rada černicové rezy, ale ešte omnoho radšej jem lesné jahody.

Posadím sa k prestretému stolu na jeden z nízkych drevených stolčiek k mame a bratovi Samkovi. Ocko už išiel do školy, lebo chce niečo pripraviť na naše vyučovanie v piatok. My svetlušky chodíme do školy našťastie iba jeden deň v týždni. Niektoré veci, čo tam robíme, ma totiž vôbec nebavia. Napríklad počítanie. Zato si veľmi rada vymýšlam príbehy. Hltám veľké kusy černicových rezov a na jeden dúšok vypijem sedmokráskovú šťavu.

Tak, a s večerajkami som hotová! Svetím svetložlto. Nadšene vyskočím a poskakujem pred Samkom sem a tam. „Samko, zaľietame si dnes v noci spolu?“

